

man havde at rette sig saavel ved Valg af Revisorer som ved Revisionsarbeidet, at hvert af Thingene medfattede et Udvalg, og at disse Udvalg indbyrdes kom overeens om, at foreslaae de Regler og Forskrifter, som skulde følges, og som senere til Rigsdagens Bekræftelse. Men det vil ogsaa erindres, at denne Fremgangsmaade ikke blev fulgt i sidste Sessjon, da der var Tale om at fastsætte Forskrifter for Revisorerne af Regnskabet for 1856—1857. Grunden dertil var, at der Aaret forinden, i Anledning af Regnskabet for 1855 til 1856, var ved begge Thingenes Beslutning forefrevet Regler saavel for Valget som for Revisionen selv, hvorfor man fandt, at der ikke var nogen Grund til at gjøre nogen Forandring i disse forefrevne Regler, navnlig da der endnu ikke var taget nogen Rigsdagsbeslutning angaaende det Regnskab, som var behandlet i Henhold til disse Regler. Det vil nu erindres, at der heller ikke endnu er fremkommet nogen Rigsdagsbeslutning for Regnskabet for 1855—56, ligesom ogsaa at dette Regnskab havde en mere indskrænket Gjenstand end de tidligere, idet det kun indbefattede de kongeligste Indtægter og Udgifter. Da vi nu befinde os paa samme Stadium som i sidste Sessjon, med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Regler og Forskrifter der skal gives for Valget af Revisorer og for Revisionen, agter Formanden at gjøre det Forslag til Thinget, at ogsaa for Regnskabet for 1857—58 de samme Regler, som ere vedtagne for Regnskabet for 1856—57, blive at følge. Naturligviis maa en saadan Beslutning tages af begge Thing i Overensstemmelse. Jeg har derfor confereret med Formanden i det andet Thing, og han vil gjøre Folkethinget det samme Forslag. Forslaget skal jeg lade omdele, og i et kommende Møde skal jeg da fremkomme med Forslag om Behandlingsmaaden af dette Forslag. De Forskrifter og Regler, som blevne vedtagne af Thinget for Regnskabet for 1855 til 1856, findes i Rigsdagstidendens Anhang B for syvende Sessjon Sp. 427.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Efter denne foretages til 3die Behandling Forslag til Lov om Dannefsen af et

Kirkeraad. *) Der er til denne Behandling fremkommet et Endringsforslag til § 13. Dette Endringsforslag skal jeg sætte under Forhandling.

Det stillede Endringsforslag var følgende:

Af Udvalgets Fleertal, Clausen, Dahl, Dr. La. Lehmann, Madvig, Møller:

§ 13. Det er vedtaget, at den sidste Sætning:

„dog er det — i 2 Maanedes Bortfalder.“

Ordføreren (Clausen): Det er kun eet Endringsforslag, jeg har at forelægge Thinget paa Udvalgets Fleertals Vegne. En anden Forandring har vel været påtænkt, nærmest i Anledning af, hvad der blev udtalt af den høitærede Cultusminister ved 2den Behandling med Hensyn til § 3; Forandringen skulde gaae ud paa, at de reent kirkelige Anliggender, ogsaa hvor der var Tale om et Lovarbejde, skulde udelukkende være forbeholdte Forhandling mellem Regjeringen og Kirkeraadet. Jeg tør udtale paa Udvalgets Vegne, at samtlige Medlemmer af Udvalget sympathisere med, hvad der blev yttret af Ministeren med Hensyn til det Principrigtige i en saadan Ordning, og det maa vist ogsaa indrømmes, hvad Ministeren yttrede, at en saadan Forandring vilde bidrage til fra een Side at forøge Interessen for det tilfattede kirkelige Organ. Udvalget har alligevel ikke troet at turde gaae ind derpaa. Ved en saadan Forandring vilde, foruden al Myndighed med Hensyn til kirkelige Anliggender, af hvilken jo Rigsdagen indtil nu er i factisk Besiddelse, ogsaa bortfalde ethvert officielt Indseende fra Rigsdagens Side med, hvad der forhandles og beslattes angaaende de reent kirkelige Anliggender. Udvalget har nu troet, at det Veto, som er blevet staaende i § 3, kan theoretisk forsvares ved den Stilling, Folketirken indtager overfor Staten og Statsmagten, og paa den anden Side, at der ikke er at befrygte nogen praktisk Ulempe af et saadant Veto, naar enhver Leilighed er

*) 2den Behandling findes Sp. 1095 ff.